

မင်မင်းဆက်မှ ယန္တရားပညာရှင်

စာစဉ်-၄

Translator-Zero

အခန်း ၃၁

မွေးနေ့ပွဲ

*

လီကျစ်က ခေါင်းညိတ်ပြီး ...

"ကောင်းပြီ... ဒီနေ့ကစပြီး မင်းက အိမ်တော်
အစောင့်ခေါင်းဆောင်ပဲ။ မင်းအတွက်
လက်အောက်ငယ်သား (၁၀) ယောက် ရှာပေး
မယ်။ အဲဒီလူတွေကို နေ့တိုင်း ဆပ်ပြာအလုပ်ရုံ
အပေါက်ဝမှာအစောင့်ချထားပြီး ကျန်တဲ့သူတွေ
ကိုတော့ ခြံဝင်းထဲမှာလေ့ကျင့်ရေးလုပ်ဖို့ တာဝန်
ပေးရမယ်"

"မင်းက ခေါင်းဆောင်ဆိုပေမဲ့ မင်းရဲ့ လက်ရှိ လစာကတော့ တစ်လကို ငွေစ နှစ်သျှူး ပဲ ရှိဦးမယ်။ နောင်ကျရင် မင်းရဲ့ အိမ်တော်အစောင့်အဖွဲ့က စွမ်းဆောင်ရည်ကောင်းတွေ ပြုနိုင်တယ်ဆိုရင် မင်းရဲ့ လစာကို တိုးပေးမယ်"

ကျုံးဖုန်း၏မျက်နှာမှာ ဝမ်းသာလွန်းသဖြင့် ရဲတက်သွားပြီး...

"သိပ်ကောင်းတာပေါ့။ အစ်ကိုကျစ်က တကယ့်ကိုသဘောကောင်းတာပဲ... ကျွန်တော့်ကို လက်အောက်ငယ်သား (၁၀) ယောက်တောင် ပေးတယ်ဆိုတော့။ အစ်ကိုကျစ် စိတ်ချပါ... ကျွန်တော် အိမ်တော်အစောင့်ခေါင်းဆောင်ကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်အောင်နေပြီး ကင်းစောင့်တာတွေ... လေ့ကျင့်ရေးတွေကို

သေချာစီစဉ်ပါမယ်။ အလုပ်ရုံကို လိုချင်နေတဲ့
ဟိုလူယုတ်မာတွေကို ကျွန်တော် ရိုက်နှက်ပစ်
မယ်"

လီကျစ်က ခေါင်းညိတ်ပြပြီးနောက် ထွက်ခွာ
သွားသည်။

အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ လီကျစ်သည် သူ၏
အဘိုး လီယိုရှန်းကို ထပ်မံခေါ်ယူပြီး အိမ်တော်
အစောင့်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ဆွေမျိုး
(၆) ယောက်ကို အကြံပြုခိုင်းလိုက်သည်။ ဤ
ကဲ့သို့ အခွင့်အရေးကောင်းကို လီယိုရှန်းက
လက်လွှတ်မခံသည်မှာသေချာပြီး လီကျစ်
တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသော ဆွေမျိုး (၆) ယောက်ကို
အကြံပြုကာ သူတို့အားလုံး ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်
ထွားကျိုင်းကာ အရပ်မြင့်မားသူများ

ဖြစ်ကြောင်းပြောဆိုသည်။ လီကျစ်သည် မိခင်
ဘက်မှ အဖိုးဖြစ်သူ ကျန်းဖင်းချမ်း ထံသို့လည်း
သတင်းစကားပါးလိုက်ရာ အဖိုးဖြစ်သူက
ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ထွားကျိုင်းသည့် ဆွေမျိုး
(၄) ယောက်ကို ချက်ချင်းအကြံပြုပေးသဖြင့်
အိမ်တော်အစောင့်အဖွဲ့ဝင် (၁၀) ယောက် ပြည့်
သွားတော့သည်။

လီကျစ်သည် ကျုံးဖုန်း၏နေရာတွင် အစားထိုး
ရန်အတွက် ရပ်ကွက်ထဲမှ လူငယ်တစ်ဦးကို
လည်း အလုပ်ရုံအကူအဖြစ် ခေါ်ယူလိုက်သည်။

အိမ်တော်အစောင့်အဖွဲ့မှာ လီကျစ် ဤခေတ်သို့
ရောက်ရှိလာပြီးနောက် ပထမဆုံးအကြိမ်
ကွပ်ကဲရသော လက်နက်ကိုင် အင်အားစုဖြစ်
သဖြင့် သူက အထူးအလေးထားလေသည်။

အိမ်တော်အစောင့်အဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းပြီးနောက် သူ
တို့သည် နေ့စဉ်ကင်းစောင့်ခြင်းနှင့် လေ့ကျင့်
ခြင်းများကို စတင်လုပ်ဆောင်ကြသည်။ လီကျစ်
ကိုယ်တိုင် ပထမဆုံးလေ့ကျင့်ရေးကို ဦးဆောင်ခဲ့
သည်။

ဆပ်ပြာအလုပ်ရုံ၏ ခြံဝင်းထဲတွင်ရပ်ကာ တန်း
စီနေသော အိမ်တော်အစောင့်အဖွဲ့ကို ကြည့်ရင်း
လီကျစ်က ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

မင်မင်းဆက်ကာလတွင် သာမန်ပြည်သူများမြို့
ထဲ၌ ဓား သယ်ဆောင်ခြင်းကို တားမြစ်ထား
သော်လည်း မိမိတို့၏ အိမ်များတွင်မူ ဓား၊ လှံ
များကို ကိုင်ဆောင်ခွင့်ရှိသည်။ လီကျစ်သည်
သူ၏ အိမ်တော်အစောင့် (၁၁) ယောက်စလုံး
အတွက် အနီရောင်ပန်းပွားတပ် လှံရှည်တစ်

ချောင်းစီ ဝယ်ယူပေးခဲ့ပြီး ၎င်းတို့ကို အလုပ်ရုံ
တွင်သာသိမ်းဆည်းထားကာ အရေးပေါ်
အခြေအနေမျိုးတွင်သာ ထုတ်ယူအသုံးပြုရန်
မှာကြားထားသည်။ ကင်းစောင့်သည့်အခါ လူ
တိုင်းက တုတ်ရှည်တစ်ချောင်းကိုသာ လက်နက်
အဖြစ် ကိုင်ဆောင်ရသည်။

ယခုအချိန်တွင် ခြံဝင်းထဲ၌ရပ်နေသော အိမ်
တော်အစောင့် (၁၁) ယောက်စလုံးသည် အနီ
ရောင်ပန်းပွားတပ် လှံများကို ကိုင်ဆောင်ထား
ကြရာ အလွန်ပင်ခန့်ညားထည်ဝါနေသည်။

အိမ်တော်အစောင့်အဖွဲ့ရှေ့တွင်ရပ်ကာ ဘဝနှစ်
ခုစာအတွေ့အကြုံရှိသော လီကျစ်က အသံကျယ်
ကျယ်ဖြင့် ....

"ဒီအိမ်တော်အစောင့်အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းရတဲ့

ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲဆိုတာ မင်းတို့ သိကြလား"

လီကျစ်၏ မေးခွန်းကိုကြားသောအခါ အိမ်တော်အစောင့် (၁၁) ယောက်စလုံး အဖြေကို မသေချာသဖြင့် ပြန်မဖြေရဲကြပေ။

"လောလောဆယ် အိမ်တော်အစောင့်အဖွဲ့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ဆပ်ပြာအလုပ်ရုံကို လိုချင်နေတဲ့ လူယုတ်မာတွေကိုနှိမ်နင်းဖို့... ဆပ်ပြာအလုပ်ရုံကိုကာကွယ်ဖို့နဲ့ လီမိသားစုရဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို ကာကွယ်ဖို့ပဲ။ နောင်ကျရင် လီမိသားစုမှာ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေ ပိုပိုများလာမှာဖြစ်ပြီး ကာကွယ်ရမယ့် ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကလည်း ပိုပိုပြီး တန်ဖိုးကြီးလာမှာ။ ငါတို့ရဲ့ ရန်သူတွေကလည်း ပိုပိုပြီး အင်အားကြီးလာမှာဖြစ်လို့ အိမ်တော်

အစောင့်အဖွဲ့က ရှေ့ထွက်ပြီး ရန်သူတွေကို
ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မယ်"

"နောင်ကျရင် ငါက အိမ်တော်အစောင့်အဖွဲ့ကို
အကောင်းဆုံးလက်နက်ကိရိယာတွေ တပ်ဆင်
ပေးပြီး လက်နက်အပြည့်အစုံ တပ်ဆင်ထားတဲ့
အထက်တန်းစား တပ်ဖွဲ့တစ်ခု ဖြစ်လာအောင်
လုပ်ပေးမယ်"

"မင်းတို့ (၁၁) ယောက်က ဒီနေ့မှာတော့ အိမ်
တော်အစောင့်အဖွဲ့ရဲ့ မျိုးစေ့လေးတွေပဲ။ မင်းတို့
သာ စွမ်းဆောင်ရည်ကောင်းပြီး နောက်မကျန်ခဲ့
ဘူးဆိုရင် နောင်ကျရင် မင်းတို့က အိမ်တော်
အစောင့်အဖွဲ့ရဲ့ ဝါရင့်တပ်သားတွေဖြစ်လာမှာ
ဖြစ်ပြီး အားလုံးကအရာရှိတွေဖြစ်လာကာ
အရာရှိတွေရဲ့ ဂုဏ်ကျက်သရေနဲ့ ဝင်ငွေတွေကို

ခံစားရမှာ"

လီကျစ် ဖော်ပြသော အနာဂတ်အကြောင်းကို ကြားသောအခါ အိမ်တော်အစောင့် (၁၁) ယောက်စလုံး၏ မျက်လုံးများအရောင်လက်သွား ကြပြီး သူတို့၏ အနာဂတ်အောင်မြင်မှုများကို ကြိုတင်မြင်ယောင်နေကြသကဲ့သို့ ဖြစ်သွား သည်။

"သေချာတာပေါ့... အခုချိန်မှာတော့ ငါတို့ဆီမှာ သံချပ်ကာအင်္ကျီတွေ မရှိသေးဘူး... သန်မာတဲ့ မြင်းတွေ မရှိသေးဘူး၊ သေနတ်တွေ၊ အမြောက် တွေ မရှိသေးဘူး။ ငါတို့ဆီမှာ ဒီအနီရောင် ပန်းပွားတပ် လှံတွေပဲ ရှိသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခရီးမိုင်တစ်ထောင်ဆိုတာ ခြေလှမ်းတစ်လှမ်းက နေ စရတာပဲ။ ငါတို့ရဲ့ လေ့ကျင့်ရေးက ဒီအနီ

ရောင်ပန်းပွားတပ် လုံတွေနဲ့ တပ်ဖွဲ့စည်းတာက
နေစတင်မယ်။ အားလုံး ငါ့နောက်ကလိုက်ပြီး
ထိုးသွင်းတာကို လေ့ကျင့်ကြ"

ခြံဝင်းထဲတွင် ကောက်ရိုးရုပ် (၁၂) ရုပ်ကို
ကြိုတင်စိုက်ထူထားသည်။ လီကျစ်သည် အနီ
ရောင်ပန်းပွားတပ် လုံတစ်ချောင်းကိုကိုင်ကာ
ကောက်ရိုးရုပ်တစ်ရုပ်၏ ရင်ဘတ်ဆီသို့ ထိုး
သွင်းလိုက်သည်။ ကောက်ရိုးရုပ်၏ရင်ဘတ်
နှလုံးနေရာတွင် လက်သီးဆုပ်အရွယ် သစ်သား
ဘောလုံး တစ်လုံးကို တပ်ဆင်ထားပြီး လီကျစ်
က ထိုသစ်သားဘောလုံးကို ရည်ရွယ်၍ ထိုးသွင်း
ခြင်းဖြစ်သည်။

"ဟား..."

တစ်ချက်တည်း ထိုးသွင်းလိုက်ရာ လီကျစ်သည်

သစ်သားဘောလုံးကို မထိဘဲ လွဲသွားသည်။

လီကျစ်သည် ခေါင်းလှည့်ကာ အိမ်တော်
အစောင့်များအား...

"အားလုံး ငါ့နောက်ကလိုက်ပြီး ဒီသစ်သား
ဘောလုံးကို လှုံ့နဲ့တစ်ချက်ထည်း မလွဲပဲထိ
အောင် ထိုးသွင်းတာကို လေ့ကျင့်ကြ"

အိမ်တော်အစောင့်များက "ဟုတ်ကဲ့ပါ" ဟု
အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် ပြန်ဖြေကြသည်။

ကျုံးဖုန်းက ဦးဆောင်ပြီး အိမ်တော်အစောင့်
များအားလုံး လေ့ကျင့်ရေးတွင် ပါဝင်လာကြကာ
ကောက်ရိုးရုပ်များကို စတင်ထိုးသွင်းကြ
တော့သည်။

ခဏအကြာတွင် ခြံဝင်းအလယ်၌ အိမ်တော်
အစောင့်များ ထိုးသွင်းစဉ် အော်ဟစ်လိုက်သော

အသံများဖြင့် ပြည့်နှက်နေတော့သည်။

***

နွေဦးကာလအစောပိုင်းတွင် တောင်လေများ
တဖြည်းဖြည်းတိုက်ခတ်လာပြီး အနည်းငယ်
နွေးသယောင် အေးသယောင် ရှိနေသေးသော
အချိန်ဖြစ်သည်။ အထူကြီးဖြစ်သော ဝှမ်းခံအင်္ကျီ
များကို ချွတ်ထားနိုင်ပြီဖြစ်သော်လည်း အတွင်းခံ
အင်္ကျီများကိုမူ ဝတ်ဆင်ထားရဆဲဖြစ်သည်။

ဆပ်ပြာ၏ အလားအလာကောင်းများကို မြင်
တွေ့ရသဖြင့် တန်းကျင်မြို့၏ လုပ်ငန်းကြီး ရှစ်ခု
ထဲမှ တစ်ခုဖြစ်သော ရွှီမင်ချယ်သည် လီကျစ်ကို
အလွန်အထင်ကြီးလေးစားလေသည်။ ပြီးခဲ့သည့်
ရက်များအတွင်း ရွှီမင်ချယ်သည် လီကျစ်ထံ
မကြာခဏလာရောက်လည်ပတ်ကာ လီ

မိသားစု၏ ခြံဝင်းထဲတွင် တက်တက်ကြွကြွ
ဆွေးနွေးလေ့ရှိပြီး လီမိသားစု ခြံဝင်း၏
ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြတ်နေမှုနှင့် ရိုးရှင်းလှသော
လက်ဖက်ရည်ကိုပင် လုံးဝ ဂရုမစိုက်ပေ။ ရွှီမင်
ချယ်၏ စကားများမှတစ်ဆင့် လီကျစ်သည်
အထက်တန်းလွှာအသိုင်းအဝိုင်းအကြောင်း များ
စွာသိရှိခဲ့ရသည်။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ လီကျစ်နှင့် ရွှီမင်
ချယ်တို့မှာ တဖြည်းဖြည်းရင်းနှီးလာကြသည်။ ရွှီ
မင်ချယ်က လီကျစ်ကို "ညီလေးလီ" ဟု ခေါ်
ပြီး... လီကျစ်က ရွှီမင်ချယ်ကို "အစ်ကိုကြီးရွှီ"
ဟု ခေါ်ကာ အသက်အရွယ်ကွာခြားသော်လည်း
ရင်းနှီးသောမိတ်ဆွေများ ဖြစ်လာကြသည်။

တစ်နေ့တွင် ရွှီမင်ချယ်က တန်းကျင်မြို့၏

ဒုတိယအကြီးဆုံး လုပ်ငန်းဖြစ်သော လုံရှန်းရှင်း
၏ ပိုင်ရှင် လွှဲစစ်ချီ က မွေးနေ့ပွဲကျင်းပမည်
ဖြစ်ကြောင်းနှင့် လီကျစ်ကို သူနှင့်အတူလိုက်ပါ
ရန် ဖိတ်ခေါ်ခဲ့သည်။

လောကကြီးကို မြင်တွေ့ရအောင်ဟုတွေးကာ
လီကျစ်သည် အဝတ်အစားသစ်တစ်စုံကို
ဝတ်ဆင်၍ မွေးနေ့ပွဲတက်ရောက်ရန် ရွှီမင်ချယ်
နှင့်အတူ မူးယစ်နတ်ဘုရားစားသောက်ဆိုင်သို့
သွားရောက်ခဲ့သည်။

လီကျစ်သည် မူးယစ်နတ်ဘုရား
စားသောက်ဆိုင် အပေါက်ဝသို့ရောက်သောအခါ
စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုလုံးကို ဌားရမ်းထား
ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။

မူးယစ်နတ်ဘုရားစားသောက်ဆိုင် အပေါက်ဝ

တွင် လွှဲစစ်ချီ၏ အိမ်တော်အစောင့်များက ဧည့်သည်များကိုကြိုဆိုရန် ရပ်နေကြသည်။ ရွှီမင်ချယ် ရောက်လာသည်ကို မြင်သောအခါ အိမ်တော်အစောင့်များက အားရပါးရ ပြုံးပြကာ ...

"ဆရာကြီးရွှီ... ဆရာကြီး လာရောက်ချီးမြှင့်တဲ့ အတွက် ကျွန်တော်တို့သခင်က အလွန်ဝမ်းသာ နေပါတယ်။ ဆရာကြီးရွှီ... ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်တော့်နောက်ကနေ အပေါ်ဆုံးထပ်ကို ကြွပါ ခင်ဗျာ" ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရွှီမင်ချယ်က မွေးနေ့လက်ဆောင်စာရင်းတစ်ခု ကို လွှဲစစ်ချီ၏ အိမ်တော်အစောင့်များထံ ကမ်းပေးလိုက်သည်။

လွှဲစစ်ချီ၏ အိမ်တော်အစောင့်များက အမြန် လက်ခံယူလိုက်ပြီး အခြားဧည့်သည်များကို ထား

ရစ်ကာ ရွှီမင်ချယ်နှင့် လီကျစ်တို့ကို အပေါ်ထပ်
သို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

မူးယစ်နတ်ဘုရားစားသောက်ဆိုင်မှာ သုံးထပ်
ရှိပြီး ယခုအခါ လူများဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်။
မြေညီထပ်တွင် စားပွဲ (၁၀) လုံးရှိပြီး ထိုနေရာ
တွင် ထိုင်နေသူများမှာ သာမန်ကုန်သည်များသာ
ဖြစ်ကာ လွှီစစ်ချီ၏ စီးပွားရေးလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်
များနှင့် လုံရှန်းရှင်း၏ လက်လီအရောင်း
ကိုယ်စားလှယ်များ ဖြစ်ပုံရသည်။ ဤကုန်သည်
များမှာလည်း ပိုးထည်အဝတ်အစားများကို
ဝတ်ဆင်ထားကြသော်လည်း အရိုန်အဝါမရှိဘဲ
ရွှီမင်ချယ်ကဲ့သို့သော ချမ်းသာသော
ကုန်သည်ကြီးများနှင့်တော့ မယှဉ်နိုင်ပေ။

ဒုတိယထပ်တွင် စားပွဲကြီးလေးလုံးရှိပြီး ထို

နေရာတွင် ထိုင်နေသူများမှာ ထင်ရှားသော
ကုန်သည်ကြီးများဖြစ်ကြသည်။

ဤကုန်သည်ကြီးများမှာ အဖိုးတန်
အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားရုံသာမက သူ
တို့၏ စကားပြောဆိုမှုများတွင်လည်း အရေးပါ
သူများဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားနေသည်။ လီ
ကျစ်သည် လှေကားထစ်တွင်ရပ်ကာ အခန်းကို
အကဲခတ်ကြည့်ရာ သူ့အား အယ်လ်ကာလီမှုန်
များ ရောင်းချပေးခဲ့သော တာဝန်ခံရွယ်လည်း
သူတို့ကြားတွင်ရှိနေသည်ကို သတိပြုမိလိုက်
သည်။

***